

[Annette Just]

skulle kunne klare sig selv økonomisk. Hr. Grove var jo medlem af Markedsudvalget, han sad endda i formandsstolen på det tidspunkt, hvor vi gennemdiskuterede de ting, og Fremskridtpartiet sagde meget klart og tydeligt ja til reglerne i det indre marked om fri bevægelighed. Pensionister skulle selv bevise, at de kunne klare sig økonomisk, hvis de ønskede at flytte; det var netop det eksempel, der blev brugt.

Og jeg tror også, jeg har svaret fru Charlotte Antonsen, når jeg gentager, at i det indre marked tales der om arbejdstagere, ikke om EF-borgere i almindelighed, og det er lige akkurat dér, reglerne bliver lavet om – jamen sådan er det, fru Charlotte Antonsen, det nytter ikke noget at ryste på hovedet, ellers må vi læse det igennem en gang til – og dertil kommer, at herefter kan enhver EF-borger flytte herop, og for en meget stor del af kommissionsforslagene vedkommende går man fra enstemmighedsprincip over til kvalificeret flertal. Det vil fru Charlotte Antonsen også kunne se, når hun får de kommissionsforslag på bordet, som jeg har bedt om i dag i Markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jamen der er overhovedet ikke ændret noget i den nye traktat med hensyn til det, fru Annette Just nævnte. I dag er reglerne sådan, at hvis pensionister kommer til Danmark, skal de have deres egen pension med og kunne bevise, at de kan forsørge sig selv, og det bliver ved med at være nøjagtig ligesådan, også efter at vi har sagt ja.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Duetoft (CD):

Det er jo ingen overraskelse, at CD stemmer for lovforslaget og dermed for Den Europæiske Union ved tredjebehandlingen, og det er der så ikke grund til at bruge meget mere tid på her under andenbehandlingen. Jeg havde sådan set håbet, at andenbehandlingen ikke bare blev et plagiat af førstebehandlingen; men jeg føler lidt, at det er blevet tilfældet, og det er måske synd for alle parter.

Men så vil jeg da prøve at gøre noget andet, nemlig at inddrage et par af de erfaringer, vi har fået under EF-kampagnen indtil nu. Man er da bestemt blevet klogere af at rejse land og rige rundt og diskutere EF med skiftende modstandere med skiftende synspunkter, og det er i hvert fald spændende at opleve, at nogle steder er det Fremskridtpartiets ønske om, at vi skal importere arbejdskraft fra Østeuropa til en billig penge, så vi kan konkurrere med de andre, som publikum har taget til sig, mens det andre steder er SF's meget socialt orienterede og miljømæssigt vigtige synspunkter. Og det er jo fascinerende at opleve denne bredde og spændvidde i modstandernes argumenter, det gør det hele meget mere farverigt.

Men jeg har da bestemt også lært en anden ting, for på et eller andet tidspunkt må man vel rejse spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel mellem unionstilhængere og unionsmodstandere? Det har jeg så grundet lidt over fra møde til møde, og jeg er egentlig kommet til den konklusion, at der er et verdensbillede til forskel. Unionsmodstanderne er sådan en flok nationalromantiske mennesker, der ville have haft det dejligt i 1860'erne eller 1870'erne eller omkring år 1000, da Danmark var stort og stærkt og godt, i den glørværdige fortid, hvor vi styrede halvdelen af verden. På den anden side har vi så unionstilhængerne, realisterne, som har lidt vanskeligt ved at forestille sig, at 5 millioner mennesker på en halvø og nogle småøer i den nordlige del af Europa ligefrem skal kunne jage rundt med alt og alle. Jeg tror i virkeligheden, det netop er det, der er forskellen. Der er nogle, der tror, at Danmark kan klare sig selv, at vi er stærke nok – jo mere vi isolerer os, desto bedre – hvorimod andre har lært, at den såkaldte suveræniteten, vi har haft i de sidste mange år, består i retten til at bestemme det, tyskerne har afgjort, bare med 12 minutters forsinkelse. Det er den fundamentale forskel mellem de to grupper.

Ordet skræmmebillede bruges også i dagens debat, og det kan bruges fra begge sider. Lad os f.eks. sige, at tilhængerne hævder, at man kan forudse, at når Tyskland har klaret problemerne i det tidligere DDR, bliver det så stort og stærkt, at det under alle omstændigheder vil kunne styre alle os andre, og derfor er det meget vigtigt og af uvurderlig betydning, at vi får det bundet ind og integreret i det europæiske